

Autorská výstava členiek Klubu neprofesionálnych výtvarníkov.

Vydalo: Liptovské kultúrne stredisko v Liptovskom Mikuláši
v zriaďovateľskej pôsobnosti Žilinského samosprávneho kraja
Zodpovedná: Mgr. art. Miroslava Palanová, riaditeľka
Zostavila: Gabriela Kováčová
Grafická úprava: Gabriela Kováčová
Náklad: 60 ks, Máj 2025

2 Z NÁS

MÁRIA VARGOVÁ

Narodila som sa v Nitre, no vyrastala som a žijem v Liptovskom Mikuláši. Vyštudovala som odbor Anglický jazyk a Žurnalistika, neskôr aj Testovanie jazykov. Dlhé roky pracujem ako učiteľka anglického jazyka.

O Klube neprofesionálnych výtvarníkov som sa dozvedela práve vďaka angličtine, keď ma pred tromi rokmi moja študentka Ľubka Jurgošová pozvala na vernisáž výstavy Dve z nás. Týždeň na to som už do klubu kráčala na prvú hodinu.

Klub je miestom, kde vstupujete do inej reality - tvoríte, oddýchnete si, stretávate skvelých ľudí, veľa sa nasmejete.

Ako pre mnohých, aj pre mňa je to tiež miesto, kde na papier, sololit či plátno vedome, ale asi častejšie podvedome ukladám to, čo v danej chvíli potrebujem precítiť, spracovať, pochopiť, dostať von. Najviac sa mi na tom všetkom páči paralela medzi tvorbou a reálnym životom – to, ako dávka hravosti a experimentu, dostatočný odstup, správny nadhľad, a hlavne troška bezprostrednej spontánnosti dokážu premeniť niečo neisté a ustráchané na niečo, čo vás vtiahne a čo by ste si možno zavesili do obývačky alebo aspoň do chodby.

Klub však nie je len o pravidelných vyučovacích stretnutiach, je tiež o kresbách podľa modelu, sobotných výtvarných kurzoch, letných plenéroch, či workshopoch.

Tmelom, ktorý to všetko drží pokope, je náš lektor Mgr. Art. Róbert Močiliak. Klobúk dole pred ním ako umelcom, pedagógom a človekom. Veľmi si vážim jeho individuálny prístup, cenné rady, schopnosť inšpirovať, zmysel pre humor, stoický pokoj a fakt, že keď má človek vôľu počúvať, aj minimálny náznak talentu dokáže premeniť na niečo životaschopné. Veľká vďaka tiež patrí vedeniu a pracovníkom Liptovského kultúrneho strediska, hlavne Gabriele Kováčovej, metódičke pre Klub neprofesionálnych výtvarníkov.

Ďakujem za túto príležitosť. Veľmi sa z nej teším.

MÁRIA RUSEKOVÁ

Volám sa Mária Ruseková. Narodila som sa v Žiline, ale väčšiu polovicu svojho života som doma v krásnom prostredí Liptovského Hrádku na sútoku riek Belá a Váh.

Vyštudovala som poľnohospodársku vysokú školu, odbor zootechnik, a moje srdce bije pre poľnohospodárstvo. Mojm celoživotným poslaním je ochrana a zachovanie pinzgauského plemena – nášho jedinečného dedičstva. Táto práca ma napína a zároveň mi prináša do života množstvo inšpiratívnych stretnutí s rôznymi zaujímavými ľuďmi. Často so smiechom hovorím, že som „dievča od kráv“ – ale v tom je úcta, nie humor. Lebo som hrdá na to, že môžem robiť prácu, ktorá má zmysel, ktorá spája človeka s prírodou, cyklami života a pôdou pod našimi nohami.

Od malička som bola spätá s prírodou – so zemou, bylinkami, kvetmi, stromami. A možno aj preto vo mne vždy tlela túžba niečo tvoriť, zachytiť ten pokoj, vôňu, farbu a silu prírody aj inak. Náhoda alebo možno osud ma zaviedol do dielne Klubu neprofesionálnych výtvarníkov, začala som objavovať krásu výtvarného vyjadrenia. S pokorou a nadšením sa snažím zachytiť krásu sveta okolo nás, lásku k prírode, úctu k životu a krásu jednoduchých vecí.

Maľujem prevažne olejom a akrylom, no rada skúšam aj nové techniky a učím sa všetko, čo ma posúva ďalej. Vo svojej tvorbe hľadám harmóniu prírody, pokoj všedného dňa a krásu v jednoduchosti. Maľovanie je pre mňa spôsob, ako zachytiť úctu k životu, lásku k prírode a tiché okamihy, ktoré nás formujú.

Od roku 2019 sa pravidelne zúčastňujem regionálneho i celoslovenského kola výtvarnej súťaže Jarný salón / Výtvarné spektrum, kde som získala čestné uznanie.

Chcem zo srdca poďakovať Robkovi Močiliakovi za jeho vedenie, trpezlivosť a podporu. Vďaka nemu som objavila odvahu tvoriť

a zdieľať svoj pohľad na svet prostredníctvom výtvarného umenia.